

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

2. Responsiones ad loca Summorum Pontificum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

Christo iudicio, & administratio politica rerum fecerant, quæ in eo solo tanquam in supremo Capite reledit, quando terras incoluit. Translata nimirum à Synagoga ad Ecclesiam, à Leui ad Iudam, ab Aarone ad Christum Cathedra Moysis quicquid religiosum est, ad Deum attinet, perinde ac ouile ad pastorem suum iure Pontificatus ad Christum pertinebat.

4. Hanc ascensus ad Patrem non concessit Redemptor aliis Apostolis (quando enim?) sed vni Petro; sicut ante tot symbolis se facturum promiserat, consequenter vno iure quoad ordinem Politicum omnibus aliis Apostolis Petrum præposuit, omnes alios Apostolos Petro subiecit.

5. Itaque ex his dicendum Paulum, & alios omnes Apostolos in potestate Ordinis, & ratione Apostolatus fuisse aequales; singuli enim potestatem Euangelium vbique terrarum prædicandi, ligandi, & solvendi, & omnium, quæ pro mundi conuersione moraliter erant necessaria, à Christo, non à Petro acceperunt. In ratione tamen Officij Pastoralis inæquales fuerunt; tum quia Petrus à Christo Pastor vniuersalis est institutus, vt expressè habet Chrysostomus, explicando verba hæc, *Pasce oues meas, id est, esio præpositus loco mei, & primus in medio fratrum.* Quæ sit, vt vniuersalis potestas in Petro, tanquam in vero, & legitimo Pastore ordinariè reledit, in cæteris verò Apostolis tantum extraordinariè, & per accidens, atque propter necessitatem: quia scilicet in dispersionem gentium erant abituri, & longis locorum intervallis à Petro separandi, vt pro Ecclesiarum, quas ipsi fundabant, necessitatibus, vix ac, ne vix quidem cum possent conuenire.

6. Ex quibus sequitur, quod due res sunt in quibus Petrus Apostolus antecellit reliquis Apostolis, non quidem propriè, vt Apostolus, sed vt singulare fundamentum, & caput Ecclesie, & Pastor ouium Christi, & Cæli ianitor constitutus. Vna est, quod illam Apostolatus auctoritatem in vniuerso orbe, accepit ipse à Domino tanquam ordinariam, & duraturam, suisque ad eum successoribus relinquendam: eo quod vniuersæ Ecclesie, quæ vnquam futura esset, fundamentum est constitutus, nec talis fundamenti locum ipse perpetuo, nisi per suos etiam successores tenere potuit. Reliqui verò Apostoli eam auctoritatem non eo modo acceperunt, sed eorum quasi extraordinarium priuilegium fuit, quod & in orbem vniuersum, & à Christo proximè illam auctoritatem Apostolatus acceperunt. Itaque illis è vita decedentibus, dignitas etiam eiusmodi Apostolatus esse desit.

7. Altera res, in qua Petrus reliquis Apostolis antecellit, est, quod ipse quidem potestatem accepit etiam quandam in ipsos Apostolos: tanquam omnium videlicet (nemine excepto) qui ad Ecclesie adificium, & ad Christi gregem pertinent, fundamentum, & pastor singulariter constitutus. Itaque regere ipsos atque in fide confirmare cum auctoritate potuit, illique præscribere, & modum, & locum ad fungendum ministerio Apostolico, quatenus ad Ecclesie bonum id expediret. Et hæc omnia firmat Tertullianus de præscrip. cap. 20. & docet Caietan. in opuscul. tom. 1. tract. 1. de auctor. Papa Concilij, cap. 3. cum tota Theologorum Schola.

8. His suppositis, quia Anonymus suam Scripturam distinguit in tres classes auctoritatum, nempe Summorum Pontificum, veterum Sanctorum Patrum, & Eminentiſſimorum Cardinalium, eodem ego procedam ordine, & ipsissima Anonymi verba adducam; & postquam verba Sanctorum Patrum ab ipso adducta secundum verum sensum exposuerim,

Tom. III.

adducam ex iisdem Patribus verba, quæ in aliis locis loquendo aperte de Primatu Ecclesie, illum, vbi vultum Petro, vt ex his clarè appareat, quæ fuerunt mens dictorum SS. Patrum, & loca eorum obscura declarantur per clara.

Responsiones ad loca Summorum Pontificum.

§. I. Ad primum locum S. Leonis Pontificis *Serm. 1. de Nat. Apost.* respondeo, quod nihil facit ad rem, quia licet ipse faciat patres Petrum & Paulum; hoc intelligendum est, in electione ad Apostolatam laboribus, & morte, quod concedimus: ergo in regimine nego consequentiam. Nec obstant illa verba, quod *Christus Paulum, & Petrum inter omnia Ecclesie membra prouexerit in tantum Agricem, vt duo lumina constituaſſet in corpore, cui caput est Christus;* nam respondeo hanc auctoritatem impium M. Antonium Spalatrensem adduxisse, vt efficeret Paulum Petro æqualem, sed ad illam sic respondet Doctor Sorbonicus, & Episcopus Massiliensis Coëffeteau tom. 1. lib. 1. cap. 11. num. 24. vbi sic ait: Res similes monstri est Leonem, qui sexcentis locis Petrum omnibus Apostolis, & cunctis Ecclesie Pastoribus præpositum scribit, testem huius æqualitatis quam inter Petrum & Paulum somniat Spalatrensis profectri. Et supra clarissimo eiusdem Patris testimonio ostendimus, Petrum totius Ecclesie spectabile Caput illi habitum: hinc verò propterea Petrum, & Paulum, tanquam geminum lumen oculorum in Ecclesie corpore posuit, quo illos cum Christo conferat æterno Ecclesie capite, à quo lucem sint mutuati, qua Ecclesiam collustrarunt. Sed hic rursus aduertere debuit aduersarius, vt duo lumina Ecclesie censeantur Petrus & Paulus, propterea æqualitatem inter eos admittendam non esse. Sol & Luna duo sunt clarissima sydera, & lumina cæli, nec tamen Luna Solis splendorem exæquat. Ita Coëffeteau. Vide aliam responsionem apud Becanum de Regim. Eccles. lib. 2. cap. 7. obiect. 7. num. 68.

2. Veleriam dici potest, Vocari duo lumina Ecclesie Petrum & Paulum, quia Romanam Ecclesiam ambo fundarunt per prædicationem, habente tamen illibato Primatu D. Petri. Et quod hæc sit mens D. Leonis patet ex eius *Epist. 84.* vbi sic ait: Quoniam & inter Beatissimos Apostolos in similitudine honoris fuit quædam discretio potestatis, & cum omnium par esset electio, vni tamen datum est, vt cæteris præemineret. Cum ergo ex mente D. Leonis vnus fuerit (id est solus Petrus) qui Primatum inter omnes Apostolos obtinuit, male modo ex verbis D. Leonis non bene intellectus ab Anonymo asseritur, D. Paulum habuisse etiam Ecclesie Primatum, nam D. Leo vni Petro attribuit. Sed sentiant Aduersarij D. Leonem clarè etiam loquentem alibi *Serm. 3. Annu.* De toto mundo vnus Petrus eligitur (ergo non Paulus) qui, & vniuersarum Gentium vocationi, & omnibus Apostolis (ergo etiam, & Paulo) cunctisque Ecclesie præponitur.

3. Et tandem non desera hic apponere alia verba eiusdem S. Pontificis *Epist. 87. ad Viennenses.* Ita Dominus noster Iesus Christus, humani generis Saluator instituit, vt veritas, quæ antea legis, & Prophetarum præconio continebatur per Apostolicam tubam in salutem vniuersitatis exiret: sicut scriptum est, *in omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terra verba eorum.* Sed huius muneris Sacramentum ita Dominus ad omnium Apostolorum officium pertinere voluit, vt in *Beatissimo Petro Apostolorum omnium summo principaliter collocaret:* vt ab ipso quasi quodam capite dona sua, velut in corpus omne diffunderet. Videat modo Anonymus,

quo pacto possit adducere S. Leonem pro sua sententia.

4. Ad secundum locum D. Gregorij *lib. 4. in 5. Reg. in quo D. Paulus dicitur effectus Caput nationum, & obtinuisse totius Ecclesie Principatum*. Respondeo hæc Encomia non solum dari posse D. Paulo, sed etiam aliis Apostolis: nam vt optimè obseruat Duvallius. Doctor Sorbonicus *tract. de Rom. Pontif. part. 1. quest. 3.* Apostoli ratione gubernationis, fuerunt nationum Capita; sed tamen non eodem modo, quo Petrus; illi enim in gubernatione Ecclesie summam, & amplissimam potestatem, vt Legati, & Apostoli fortiti sunt: At verò Petrus, tanquam Pastor ordinarius eam habuit. Et idè, Paulus, & Apostoli particularia Ecclesiarum vocantur capita ab ipsomet D. Grego. *lib. 4. Epist. 38.* Petrus verò, totius vniuersalis Ecclesie. Deinde aliter non solum Paulum, sed etiam alios Apostolos obtinuisse Ecclesie Principatum; nam, vt obseruat Bouetius *Controuers. tom. 2. lib. 1. Demonstr. 6. Symboli, art. 5. fol. 123.* Apostoli tametsi Petrus sibi, ac toti Ecclesie Prælatum à Christo agnoscerent, tamen cum extraordinaria pro Christo legatione fungerentur, vniuersas orbis Ecclesias sibi subiectas habebant, & idè omnes Apostolicum ius exercere poterant. Itaque D. Gregorius quando asserit Petrum, & Paulum obtinuisse Ecclesie Principatum. Respondeo distinguendo, quòd Paulus, & alij Apostoli obtinuerunt Principatum Ecclesie, ratione potestatis extraordinariæ, quam habebant in totam Ecclesiam; Petrus verò, ratione potestatis ordinariæ, & tanquam Caput. Vide etiam Cardinalem Baronium *tom. 1. annum. 34.* exponentem hunc locum ab Anonymo adductum.

5. Nec obstat, alia auctoritas D. Gregorij asserentis in oratione de Diuo Paulo & Petro, *Deus qui ligandi, soluendique licentiam suis Apostolis contulisti &c.* Nam respondeo, hæc verba etiam alijs Apostolis competere; nam vt rectè obseruat Cardinalis Baronius *tom. 1. ann. 34.* Christus dixit eis: Quæcumque ligaueritis super terram, erunt ligata & in Cælo; & quæcumque solueritis super terram, erunt soluta, & in Cælo. Sed in his verbis, vt rectè notat Bañez *in 2. 2. quest. 2. art. 10. fol. 326.* non inferunt aliqua potestas iurisdictionis, sed Ordinis: ergo male pro primatu Pauli adducuntur. Dicens est igitur cum Tannero *tom. 3. disput. 1. q. 10. dub. 2. num. 96.* Petro soli nominatim Clauës soluendi, & ligandi traditas esse, tanquam supremo patrifamilias & gubernatori Ecclesie; Paulo verò, & reliquis Apostolis, vltus potius clauium, quam absoluta potestas ac possessio clauium tradita est; sed de hoc infra iterum redibit sermo.

6. Verùm quia Anonymus adducit pro sua sententia D. Gregorium; sentiat quid ipse asserat clarè loquens de Primatu Ecclesie. Apertè enim D. Petro tribuit, & nihil loquitur de Paulo; vide *lib. 1. quest. 24. lib. 3. Epist. 33. lib. 6. Epistol. 37. & lib. 4. cap. 32.* ad Mauritium Imperatorem scribens sic ait: Cunctis Euangelium scientibus liquet, quod voce Dominica Sancto & omnium Apostolorum Principi Petro Apostolo totius Ecclesie cura commissa est. Ipsi quippe dicitur, *Petrè auas me? Pasce oues meas, &c.* Ecce clauës Regni cælestis accipit, potestas ei ligandi & soluendi tribuitur, cura ei totius Ecclesie, & Principatus committitur. Imò idem D. Gregorius apertè fatetur, Petrum habuisse Ecclesie Primatum, & Paulum ei fuisse inferiorem; sic enim loquens de correctione facta Petro à Paulo, asserit *Homil. 18. in Ezech.* Quatenus, qui primus erat in Apostolatus culmine, & primus esset in humilitate. Pensate ergo in quo mentis vertice steterit Petrus, qui Epistolas

Pauli laudauit, in quibus scriptum se vituperabilem inuenit. Ecce à MINORI SVO reprehenditur, & reprehendi non dedignatur, sed caueat Anonymus, repositionem hæreticorum asserere, nempe, Paulum minorem esse Petro ætate; nam D. Gregorius clarè mentem suam aperuit, nempe in quo D. Petrus se maiorem minoremve Paulo dicat, asserit enim: *Vi qui primus erat in Apostolatus culmine, esse primus in humilitate.* Ergo ista verba constituunt Petrum Paulum maiorem non solum ætate, sed dignitate. Ergo in ordine ad Primatum Ecclesie, standum est verbis claris D. Gregorij, qui apertè Petro solo tribuit.

7. Ad tertiam auctoritatem Adriani 1. *Epist. ad Constantinum, & Helenam Imperat.* in qua Anonymus notat ponderanda omnia, nempe, quod *Papa Petri & Pauli Vicarij, eorumque Toroni successores dicuntur, quòd Ecclesia Romana, eorum Ecclesia; quòd Petrus, & Paulus Apostolorum Corporibus, & Orthodoxæ fidei fundatores appellatur. Sed hoc maxime, quod eorum vtrisque collata à Deo potestas ligandi & soluendi peccata in Cælo & in terra dicitur.* Respondeo, & concedo totum. Ergo Petrus & Paulus fuerunt æquales in regimine; dico bardam esse consequentiam: nam diuerso modo, omnia supradicta competant Petro & competant Paulo. Itaque dicuntur Pontifices Vicarij & Successores D. Petri, & D. Pauli, diuersa tamen ratione, vt obseruat Beatus Ioannes à Capistrano *de Auctoritat. Papa, part. 3. fol. 113.* Dicuntur Petri Vicarij, & Successores, in plenitudine potestatis, Pauli verò in plenitudine legalitatis, id est scientiæ. Dicitur Ecclesia Romana, D. Petri & D. Pauli, rectè quidem; quia ambo illam prædicatione, & martyrio fundauerunt, & Episcopi fuerunt, Petrus tamen propriè, ac titulo; Paulus verò, ordine, & officio adiutoris, & ideo quia Paulus fuit socius & collega Petri in fundanda Ecclesia Romana, rectè dixit Adrianus Pontifex *illam esse Ecclesiam Petri, & Pauli.* Ergo Paulus fuit in Primatu cum Petro, nego consequentiam. Dicuntur etiam ab Adriano, *Petrus, & Paulus Corporibus;* sed vt vult Coiffereau contra M. Antonium de Dominis *tom. 1. lib. 1. cap. 4. n. 1.* Petrus iurisdictionis auctoritate, Paulus merito doctrinæ, vel vt asserit Bellarminus *libro primo de Rom. Pontifice, cap. 27.* quia Petrus institutus est Caput & Pastor omnium. Paulus, quia munus Apostolicum exuberantissimè adimpleuit. Dicuntur Petrus, & Paulus, Orthodoxæ fidei fundatores, concedo; & hoc etiam de omnibus Apostolis dicendum est, vt docet D. Ignatius *Epist. 5.* ergo Paulus & alij Apostoli fuerunt Petro æquales; nego, consequentiam: nam diuerso modo Petrus fuit fundator fidei, ac Paulus, & ceteri Apostoli: Paulus, & Apostoli fundatores fidei fuerunt, sine tamen Petri præiudicio, quia ipsi Ecclesiam fundauerunt in sanguine Christi propriis sudoribus, & laboribus; Petrus verò singulari modo dicitur fundator fidei, quia supponimus Rectorem, & Gubernatorem Ecclesie institutum fuisse. Dicitur itaque Petrus fundamentum Ecclesie; & fidei quia dictum fuit ei à Christo *Super hanc Petram edificabo Ecclesiam meam;* Paulus verò vocatur Ecclesie, & fidei fundamentum, eo quod diuina luce collustratus, egregios pro Ecclesia Dei labores susceperit, eam aduersus Pseudo-Apostolos magna constantia, ac zelo defendiderit, ac nihil non gesserit, vt omnes Christo lucrificeret. Vide Tannerum *tom. 3. disput. 1. quest. 4. dub. 2. n. 96.* Valentiam *tom. 3. disput. 1. quest. 5. punct. 7. §. 28.* Turrianum *in 2. 2. tom. 1. disp. 15. art. 1.*

8. Et tandem concedimus potestatem ligandi, & soluendi Petro, & Paulo fuisse concessam: sed diuersa ratione, vt infra probabimus, & docet Duvallius

Du Vallius de Rom. Pontif. part. 1. quest. 2. Nam Paulus, & alij Apostoli acceperunt quidem quandam auctoritatem quoad vsum Clauium, vt scilicet clauderent Caelum, aut aperirent, retinendo, vel remittendo, seu quod idem est, soluendo, vel ligando peccata. *Math. 28. Ioann. 20.* Claves autem ipsa, hoc est, plena, atque summa potestas id omni ratione faciendi Petro soli promissa, atque ad eum tributa sunt. Vide Valentiam *tom. 3. disputat. 1. quest. 1. punct. 7.* & Pitigianum in *3. sem. tom. 2. dist. 25. q. 2. art. 1. circa finem.*

9. Ad quartam auctoritatem Nicolai I. *Epist. 1. ad Michaelem Imperatorem, in qua asseritur Paulum Apostolorum Principem in Ecclesia Romana tanquam luminare maius diuinitus constitutum, & non a Petro, sed a Domino facultatem potestatis suscipere vniuersam Ecclesiam recepisse;* sed omnia haec non faciunt Paulum Petro aequalem in Primatu; quia Paulus vocatur Princeps Apostolorum, vt supra vocatus fuit ab Hadriano I. Coryphaeus Apostolorum; igitur fuit Princeps Apostolorum merito doctrinae, non auctoritate iurisdictionis, vt Petrus. Sic Coeffeteau, & Bellarminus paulo ante. Et ideo omnes Apostolos S. Leo *serm. 3.* vocat Principes Ecclesiae. Dicitur autem luminare maius, quia vt ipsemet Paulus asserit in fundanda Ecclesia plus omnibus aliis Apostolis laborauit, & ideo obseruauit Naucleus de Mornachia *tom. 1. parte 2. libro 4. capite 10.* Paulum non fuisse assignatum Episcopum alicuius Ecclesiae particularis, quia in omnibus Ecclesiis debebat laborare. Dicitur potestatem non a Petro, sed a Domino accepisse; sed quid ad rem; Hoc enim de omnibus Apostolis dicendum est; & ideo quoad hoc, omnes sunt aequales Petro, manente tamen illibato eius Primatu.

10. Et ideo Gratianus in *2. 2. Controuers. 1. tractat. 7. disputat. 1. sect. 2. numero 10.* docet, & supra nos etiam docuimus, Apostolos fuisse aequales in Apostolica dignitate, in eo nimirum quod a Domino electi sunt tanquam fundamenta Ecclesiae, & iurisdictionem acceperunt in vniuersum Orbem; id quod tantum voluit sanctus Cyprianus *libro de vniuersa Ecclesia*, dum dixit, Apostolis omnibus post resurrectionem tributam fuisse parem potestatem: nam quod Petrus fuerit omnium Caput, ipsomet ibidem testatur, & probat ex Euangelio; & eodem modo Victor Episcopus Carthaginensis in *Epistola Synodica, qua legitur tom. 2. in Concilio Lateranensi sub Martino I. consult. 2.* dicit: Omnes Apostolos pari honoris, & potestatis consortio praeditos. Excelluit ergo Petrus in eo, quod caeteri Apostoli erant illi subiecti, non autem sibi iniuicem; & in eo etiam quod Petrus hanc in vniuersum Orbem iurisdictionem habuit ex officio, caeteri ex delegatione. Itaque concedimus Aduersariis, Paulum non accepisse facultatem in vniuersalem Ecclesiam a Petro, & id certum est: ergo fuit aequalis Petro in primatu: hoc negamus, & est impertinens consequentia. Itaque pro Papatu Pauli, nihil officit auctoritas adducta Nicolai I. sed Anonymus pro sua firmanda sententia relinquit Pontifices, & transit ad Patres.

Responsiones ad loca Sanctorum Patrum.

§. 1. Itaque adducit primo plura loca D. Chrysoctomi, & incipit ex *homil. 18. in Epist. ad Romanos*, vbi asserit: *Christus S. Paulo omnem Euangelij praedicationem, omnia vniuersi mundi negotia, mysteria sua, & omnem denique Ecclesiae administrationem conce- dit.* Sed haec farina desumpta ex pilirino M. Antonij de Dominis, qui hunc locum Chrysoctomi per-

peram, vt Anonymus adducit. Sed respondeo, haec verba, posse etiam competere omnibus Apostolis, praecipue tamen competunt Paulo, qui, vt ipse fa- teretur, habuit sollicitudinem omnium Ecclesiarum, sed nullam mentionem faciunt de Primatu, vt recte obseruat Episcopus Coeffeteau *tom. 1. lib. Cap. 11. fol. 287.* contra M. Antoniam de Dominis. At Anonymus quod est de praedicatione dictum, semper perperam more suo, ad gubernationem trans- fert.

2. Secundo adducit verba *Homil. 2. in Epist. ad Romanos*, vbi ait: *Queri tunc temporis non potuisse a Paulo, cur sese in magna huius vrbis regimen seu gubernationem ingereret, respondisset enim hanc sibi neces- sariam esse curam vixisse a Deo imperatam;* ergo ex hoc sequitur Paulum Petro fuisse aequalem in Primatu, & nego consequentiam. Nam Paulo fate- mur vere hanc potestatem imperatam fuisse a Deo, vt Delegato, Petro vero vt Ordinario. Vide Bannez in *2. 2. quest. 1. art. 10. fol. 327.* Vel dicendum est ex doctrina Caietani *opusc. 1. de Auctor. Papa cap. 3.* apud Chrysoctomi verbum regimen significare execu- tionem, non auctoritatem regiminis, quod sonat imperium. Verum, ait Caietanus, quia vnum pro alio quandoque poni potest, si etiam inueniretur paritas in auctoritate regiminis, pie exponendum esset, pro executiua potentia, dedit enim Saluator omnibus Apostolis committere vt exequi possent in eis, ad quos mittebantur, omnia quae poterat exequi Petrus, puta instituire Ecclesias, Episcopos docere, excommunicare, &c. Petro autem absolute dedit potestatem omnium. Et si Paulus aliquo modo, id est, executiue erat par Petro quantum ad defen- sionem fidei, vt ex secunda secunda dictum est. Et si non penetras differentiam hanc, inter pote- statem executiuam, & praecipiuam, vide illam in exemplo, Episcopi habent officium praedi- candi, & Fratres praedicatoris habent officium praediciandi (cum ad hoc instituti sint) sed differen- ter, quia Episcopi ex propria auctoritate hoc faciunt, Fratres vero praedicatoris autoritate Papae delegantis eis id officium, hanc praedicationis exercenda potestatem. Sic enim proportionaliter de potestate gubernandi Ecclesiam in Petro, & aliis Apostolis fuit: Petrus enim ex propria sui Pontificatus officij autoritate gubernabat, alij vero Apostoli, ex privilegio Domini, delegantis eis gubernatoris officium. Huc vsque Caietanus; vnde patet responso ad verba Chrysoctomi ab Anonymo adducta.

3. Tercio adducitur *Homil. 7. in Epist. ad Ephes.* vbi asseritur: *Petrum, & Paulum ambos ea qua sur- sum sunt & deorsum, & ipsas Coeli & terrae claves hereditate accepisse, & possidisse.* Respondeo esse verba emphatica; & diuerso modo, vt supra probatum est, Claves Paulus, & caeteri Apostoli acceperunt, quam Petrus. Audi Origenem *tract. 6. in Math. ferè in me- dio.* Quoniam oportebat, inquit, aliquid maius habe- re Petrum, ideo illi quidem sic dicit: *Et tibi dabo cla- ues Regni Coelorum, & quacumque ligaueris super terram, erunt ligata & in Coelis.* Non ergo modica differentia est, quod Petro quidem sint datae claves non vnus Coeli, sed multorum Coelorum, vt quae- cunque ligauerit super terram, sint ligata non tantum in vno Coelo, sed in omnibus Coelis, & quae soluerit super terram, sint soluta non solum in vno Coelo, sed in omnibus Coelis. *Ad eos autem, qui multi sunt liga- tores, & soluores in terra, sic dicit, vt soluant, & alligent non in Coelis, sicut Petrus, sed in vno Coelo, quia non sunt in tanta perfectione sicut Petrus.* Item Beatus Leo *Epist. 89. ad Episcopos per Viennensem Prouinciam constitutos:* Petro, inquit, praeter caeteris est tra-